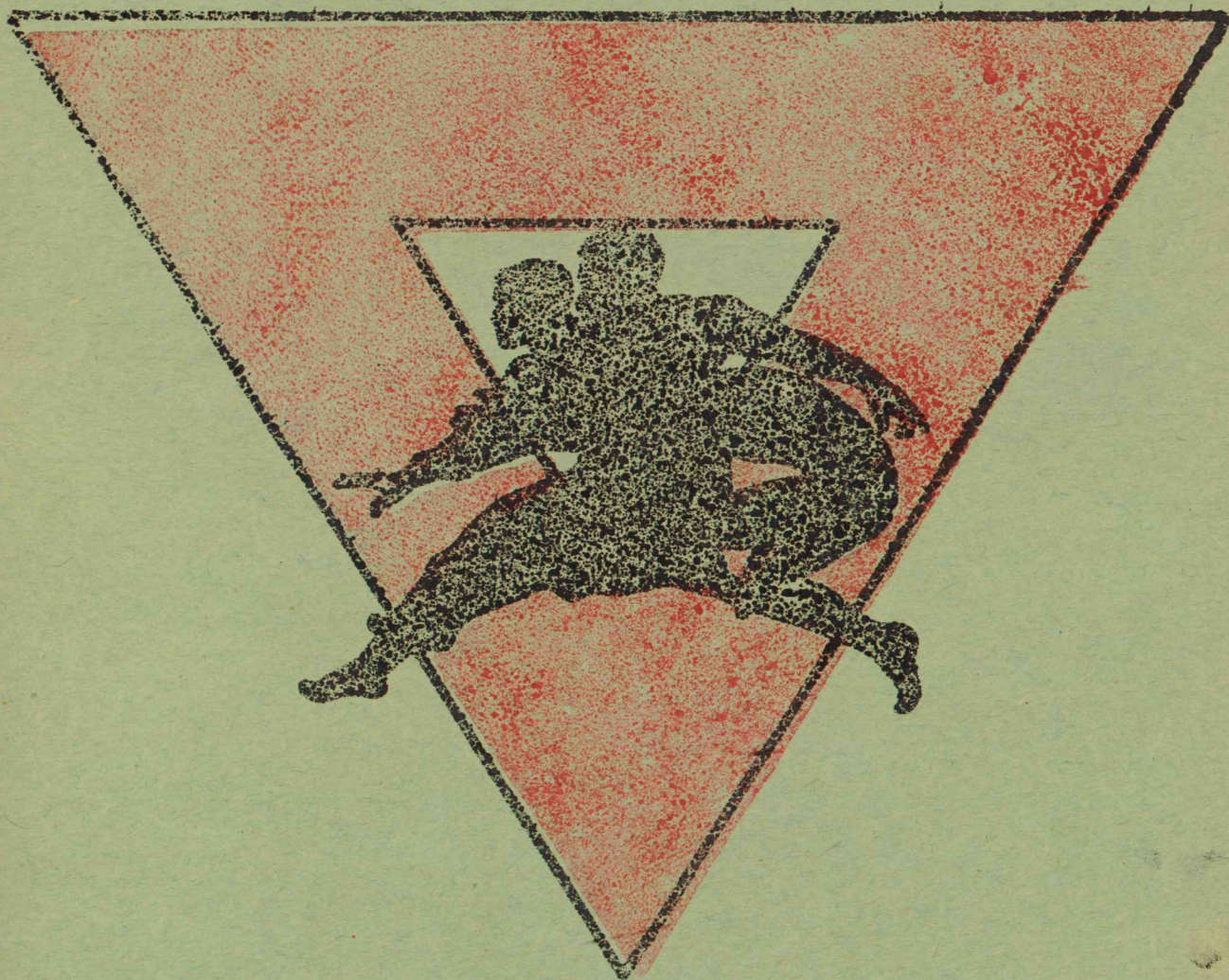

POISTELLEHT.

Nr. 3

Mai

1931

POISTELEHT.

Kirjastamatuksu.

№

N.M.K.Ü. Poiste osakonna, Poiste Spordi Liidu ja skoutide häälekandja.

Peatoimetaja,
P.O. klubid ja juhid/.....Hugo Simann.

Poiste Spordi Liit ..... G.Sillam.

Skautlus ..... R.Treu.

Vastutav toimetaja ..... Jüri Lossman.

Number 3

Mai

1931.

Poiste käes on meie spordi tulevik !

Meie, vanad, oleme kõik kord noored olnud ja teame, milline elujõud peitub nooruses. Noored võivad korda saata palju ilusat ja õilsat, kui nende ülevoolavat energiat juhitakse õigeisse roopaisse. Selles seisab noorte organiseerimise tähtsus ja ülesanne.

Olen õnnelik, et mul on au olnud viibida möödunud nelja aasta kestel meie suurema poisteorganisatsiooni, Tallinna Poiste Spordi Liidu eesotsas, juhtival kohal. Selle nelja aasta sees on mulle osaks saanud palju rõõmsaid hetki, kui olen näinud, et siin tööd tehakse tõsiselt vaimuga ja täie andumusega.

Lubatagu mulle, aastapäeva puhul, tänada kõiki poisse ja juhte kõige eest, mis nad on teinud selleks, et oleme jõudnud sellele tasemele, kust võime juba tagasivaadata lühikesele minevikule. Soovin, et see liikumine, mis on suutnud levineda üle maa, leiaks ikka enam ja enam poolehoidu poistes, ja süveneks vanemais arusaamine meie organisatsiooni vajadusest, sihtidest ja ülesandest.

Jüri Lossman,
P.S.Liidu Vanemate Kogu esimees.

POISTE SPORDI LIIT 4- ja A. STANE.

Milline määratu hulk logelejaid ja laisku poisse tolkneb mööda agulitänavaid täiesti sihitult ja tühjalt! Miks?

Tallinnas on umbes 8000 poissi, kelle aastad on 12 ja 20 vahel. Nendest spordivad õige vähesed. Suurem protsent nagu pelgab seda harrastust. Aga ometi peaksid nad tegema seda tingimata, sest keha ja lihased vajavad arendamist. Iga poiss, kellele pole arst öelnud sportimise keeldu, peaks võtma oma kehaarendamise käsile. See oleks suur ja vajaline käsk.

Siiski ei saa süüdistada poisse selles loiduses spordi vastu. Võib olla neid huvitab sport, need sitked ja painduvad lihased, mida omandatakse sportides, aga neil pole lihtsalt võimalust. Puuduvad juhid, puuduvad väljad.

Nüüd aga püüab seda halbtust kõrvaldada Poiste Spordi Liit, et teha igale spordistinnustatud poisile võimalikuks arendavat sporti.

Poiste Spordi Liit asutati 1927 aastal, et kõrvaldada tõket poiste spordi liikumises ja avardada laiemale hulgale juurdepääs spordile, et selle varal kasvatada esiteks tugevaid ja sitkeid poisse ning teiseks häid sportlasi meie spordiilma taustale.

Sellal kui asutamine toimus oli mul palju äega. Rääkisin oma kavatsusest, asutada Poiste Spordi Liitu, N.M.K.Ü. sekretärile Arnold Johansonile. Teatavaid eeltöid oli juba tehtud selles suunas, sest 1926 aastal oli härra Johanson asutanud Tallinna poiste jalgpalli liidu, millest osavõtt oli kujunenud õige aktiivseks. Nüüd uue asutise rajamiseks olid need materjalid väga head, mida võis vundamendiks parna Poiste Spordi Liidule.

Algas kibe töö. Et asja paremini korraldada ja töid hõlpsamalt sooritada, otsustati kutsuda Jüri Lossman kaasa poiste spordi liidu liikumisele. Muidugi ta lubas lahkelt. Ning sellest ajast algas märgatav tõus otseteed. Jüri Lossman annetas omi auhindu võistlustele ja võib öelda, et vähe on säilinud tal omal kodus sellest rikkalikust kogust, mida omas. Peaaegu kõik on ta annetanud poistele.

Eriti see töö polnud veel kõik. Ta muretses platse võistlusiks, korraldas ja jooksis, et ainult poistel oleks võimalus sportida. Tõi auhindu ja muretses riistu. Ja poisid hindasid seda ning tulid kaasa. Kuid paljud jäid ära. Ainult osa hakkas teotsema energiliselt. Suurem hulk jäi ikkagi kõrvale. Nüüd tahab Poiste Spordi Liit, et ka see suurem parv tuleks spordirajale ja alustaks oma keha kultiveerimist tubliks ja kanvaks kujuks.

26 juulil, 1930 a. tuli Tartus kokku juba Eesti Poiste Spordi Liidu asutamise kongress. Võttis osa esindajaid Tartust, Valgast, Narvast, Võrust, Tõrvast ja Tallinnast. Neisse linnosse oli juba suutnud tungida Poiste Spordi Liidu mõte ning eesmärk.

Nüüd on meil juba Eesti Poiste Spordi Liit, kus valitseb teadmine spordi ja vaimutervise vajadusest.

Tuli, nägi, võitis!

See oli kuumal suvepäeval, kui kõik, kellel vähegi midagi spordiga ühist oli, pealinna olid tõtanud, et siin osa võtta kergejõustiku esivõistlusist. Ka Peeter Lohu kuulus seekord võistlejate hulka. Ega ta ise poleks nii hea meelega tulnud, aga teised tema kodukohas ei jätnud teda kuidagi rahule ja . . . lõpuks võttiski Peeter südame rindu ja . . . tuli võistleva.

Peetri kodukoht asus pealinnast umbes 60 klm., kaugusel. See oli väike külake, loodusliselt ilusas kohas.

Peetril polnud varem kavatsustki sportima hakkamiseks, kuid juba noorelt oli ta teisist väledam. Õieti harjutada ta muidugi ei osanud, kuid lähemas alevis keskkoolis käies, tuli sageli hommikul ja õhtul oma 5 klm. maha joosta. See oli aga Peetri käes naljaasi, olgugi, et koolivennad selle maa peal puhkasid kümme või enam kordi. See oli Peetri ainukene harjutus. Nii oli ta arenenud ja praegu olles 17 aastane otsustas ta juba suuremate meestega jõudu proovida, sest oma ümbruses tal vastaseid niikuinii ei olnud.

Nii siis see tuligi. Väike õde oli ema teadmata talle trikoo ja spordipüksid teinud. Kodus ütles Peeter, et läheb paariks päevaks alevisse koolivenna poole. Praegu sammus ta aga ise suurest väravast Staadionile, kus poole tunni pärast pidi algama võistlus.

Veidi võõras tundmus oli südames:- ei ühtki tuttavat nägu; ainult võõrad inimesed, kes käivad askeldades mööda spordivälja, mis paistab talle otse spordiparadiisina. Oleks temal sarnane väli kodu ligidal, küll ta siis ka võiks oma võimeid näidata. Sammunud mõtteis edasi, kuuleb ta järsku üht häält, mis arvatavasti teda hüüab. Keegi noormees on tema järelt maast spordisärgi leidnud ja pakub seda nüüd temale. Ja muidugi! See ongi tema oma. Kuid kadumisest ta igatahes ei märganud midagi.

Aeg läheb kiirelt . . . Inimesi kogub tribüünile . . . Võistlus algab . . . Hüpatakse, heidetakse ja joostakse. Ühed kaotavad teised võidavad. Peeter jälgib seda kõike suure tähelepanuga. Korraga hüütakse ruuporist:- "Kõik 5000 meetri jooksjad kohale!" Peeter on ka sellesse ennast üles annud ja ta saab aru, et see käsklus käib ka tema kohta. Suure vaevaga leiab ta ülesse riietusruumi. Siin on juba enne teda võistlejaid palju, kes kõik riietuvad kiiresti, arutades omavahel eelolevate jooksu. Peeter näeb kuidas kõik värisevad närveerimisest. Seda tema oma juures küll ei tunne. Kaotanud ta veel midagi ei ole:- kui jääb viimaseks on harilik; kui tuleb paremale kohale, siis on see juba head! Nii kaalutleb Peeter ja otsustab ainult ühte, mitte jooksu katkestada. Varsti kõlab käsklus starti ilmuda. Peeter läheb . . . Starti on kogunenud täpselt 12 võistlejat. Peeter tunneb paari meest, kuna on nende pilte ennem ajalehes näinud. Hõigatakse kõikide nimed ja seltsid, kuhu kuulutakse. Peetril seltsi ei ole, kuid takistus talle siiski ei tehta, sest ega viimastel kohtadel sellest midagi pole. Jooks algab . . . Peeter jääb meelega kohe teistest maha, kuna kaasvõistlejad võiksid tema paljastele jalgadele liiga teha. Pealtvatajate hulgas tehakse nii mõnigi pilkav märkus tema paljaste jalgade ja isesüguse spordisärgi kohta. Peeter kuuleb ka seda, kuid see teda ei mõjuta . . . Õeldakse ringe. Enamasti igal jooksjal on oma ajamõõtja, kes ringide aegu ütleb. Peeter ei tea sellest midagi. Tema peasiht on:- nii kuidas aga jõuad. Jooksumaa on 13 ringi. Juba neljandal ringil katkestavad kaks võistlejat, Peetril on siis kõige halvem - 10-nes koht.

Ta kuuleb kuidas kõhtunikud räägivad liig tugevast tempost, kuid temale see küll nii ei näi. Juba on 3 ringi jookstud. Jooksu veab mitmekordne meister, Vedru. Publik tervitab teda igakordsel tribüüni eest möödumisel. Ka kaheksas ring on läbi. Peeter on nagu iseenesest 7-daks rühkinud. Ta teab, et 6 esimest tulevad kohale. Tähendab tarvis veel üks kinni nabada. See on kerge töö. Ainult jalad on veidi kibedad sest, mis vesi tulele, seda koksirada paljastele jalgadele. Sellest Peeter ei hooli. Ta rühib edasi. Juba jõuab ta eelmise seljataha. See aga märkab ja lisab tempot. Ka Peeter ei jäta. Sellises kahevõitluses on nad juba 3-manda kohani jõudnud. Peeter lisab veel jõudu ja kerge vaevaga on ta juba kolmanda kohal. Nüüd hakatakse ka tribüünilt teda tähele panema. Nii mõnigi hakkab uskuma tema võimeisse. Peeter kuuleb, kuidas öeldakse:- "Veel kolm ringi!" Ühtlasi vaimustatakse kõvasti Vedru, et see veel tempot lisaks. Peetrile näib veidi imelikuna, et kõigest veel kolm ringi joosta; tema kolmas ja pole sugugi väsinud, ja esimene on temast kõigest 15 mtr. kaugusel. Mis oleks, kui ka selle kinni võtaksin? Ei, see oleks siiski liig, seda ei usu Peeter isegi, kuid . . . "teeme siiski proovi!" mõtleb ta endamisi. Rahvas jälgib jõuku karjüdes ja lärmates. "Vedru, pane juure! Võta ring sisse!" hüütakse. Siis kõik jääb vaikseks. Näe! - üks kogu rühib esimesele lähemale; juba on ta üsna kannul; - juba kõrval ja kes ta õieti on? . . . juba möödab. See pole keegi muu kui Peeter Nohu. Rahvas hüüaks meeleldi tema nime, et teda ergutada, kuid teda ei tunta ega mäletata tema nime. "Viimane ring!" kuuleb veel Peeter. Ühes sellega lisab ta veel kiirust. Publik mõirgab! Küsitletakse ühte ja teist tema isikust. Kuid keegi ei tea . . . Keegi ei hüüa enam Vedru nime. Peeter on juba viimasel ringil. Rahvas kargab püsti pinkidele. trambib jalgu ja vehib kätega. Vedru on alles teisel pool välja. Seega umbes pool ringi taga. Peeter läbib lindi. Kõik kogunevad ümber. Tõstetakse kätele. Viiakse riietusruumi. Sääli tundub Peetrile veidi piinlik, kõik on rüsinat ta ümber. Ta isegi kahetseb, et võitis, sest Vedru on maha löödud ilmega kui tuleb talle õnne soovima. Heameelega loovutaks ta veel praegu esikoha temale, kuid kõik on hilja . . .

Kõrgushüpe.

Staadion. T. linna poeglaste sportlaspere harjutab end kevadiseks keskkoolide vaheliseks võistluseks, sest võistluseks välja-pandud auhinda on vaja võita. Viimast korda, et teda jäädavalt omandada. Treenung on täies hoos. Poisse innustab suurvõistlus, kohustab neid viimsõ jõu kaalule panema, et saavutada võitu. Kes lennutab oda, kes püüab "peenikeselt varastada", kes viimseid stiili nõkse püüab omandada, et jõuda parema tagajärjele.

Kõik on tegevuses - tõsisis treeningus. Eriti paelub pois-
se kõrgushüpe, mis olnud seni kooli hiilgavamaks alaks. Peremehena valit-
seb siin Voldemar Aas, kes juba 2 aastat võistlusil tulnud ülekaalukaks
võitjaks. Ta evib kõik kõrgushüppe vajalised omadused.; - paraja kasvu,
saleda keha, hästi arenend sitked, pikad jalalihased, ja mis suurima
tähtsusega - viimistletud Osborni stiili . . .

Kaasõpilased teda hästi ei salli, sest äsloomult osutub
ta väga ebasümpaatseks:- kõrkk ja isekas ning väga auahne. Muidu
on ta aga naisõpilaste lemmikuks, sest evib meeldiva näo, mida piiravad
tumedad käharad juuksed, saleda keha. Käib hästi riides ja rikka suur-
töösturi pojana võib enesele lubada paljugi, mis teistel pole võimalik.
Ent kaasõppurid taga just kõige paremini läbi ei saa, sest ta kohtleb teisi
liig üleolevalt. Palub talt keegi midagi, siis on ta tavaliseks vastuseks
- "ei" - "ei saa."

Kord enne võistlust palub Elmar Kask talt vanu naglisisid
võistlemiseks, sest omad olid tal eelmine päev katkend ja ta teadis, et
Voldemar paar päeva tagasi omale uued oli ostnud. Ent viimane keeldus
neid andmast ehkki ta ise neid ei vajanud. Elmaril tuli enne pool päeva
joosta kui kuskilt õnnestus neid hankida.

Võistlusil toob Elmar oma kooli esimeseks, sest võidab
peaaegu kõik alad, saavutades seega palju punkte võiduks. Häämeelega too-
nitab seda hallpäine, pika habemega inspektor kevadisel aktusel. Ka tä-
nab ta Kaske, kes samuti oli kaasa aidanud kooli esimesele kohale tule-
misel, ehk küll oli pidanud võistlusel Voldemariga viimasele allavanduma.

Aktusele järgneval päeval kohtuvad tulevased abiturientid
tänaval. Arutavad suviseid kavatsusi, meelestavad möödunud kooli aasta
tähtsamaid sündmusi. Elmaril näiks midagi südamel asuvat, otsustab seda
lõpuks Voldemarile avaldada:- "Tead sõber, mul on vend, minust paar aastat
noorem. Ta asub meie kooli õppima, Kas sa ei oleks nii hästi ja hakkaks
teda suvel treenima kõrgushüppes; - tal on täiuslik tehnika;- õige ära
hüpe, hästi kehaseis latil, sa tunned paremini Osborni stiili ja suudad
seda talle hästi selgitada. Palun võta mu venna Osvaldi õpetamine oma
hooleks." Elmar vaevalt usub, et Voldemar tema ettepanekuga nõustub.
Voldemarile aga meeldis see, et Kask teda oli kiitnud, temale usaldanud
oma venna treeningu ja mõtlemata oma sõnade tõsidusele andis ta oma luba-
duse Osvaldi harjutusil. juhatada. Pärast kainemalt asja kaalutledes,
tärkas tal ootamatult mõte - ega ma ometi seega pea tuleval aastal esi-
koha loovutama tema vennale. Kuid ta rahunes, sest ta teadis, et Osvald
on alles noor ja tundmatu.

Juuli kuuni kestis Osvaldil Voldemari kibe treening. Kät-
kes siis kuuks ajaks, sest Voldemar sõitis vanematega maale suvitama.
Osvald, kel polnud võimalik kuskile reisida, harjutas tasapisi edasi.
Voldemari saabumisel algas uuesti tõsine treening mõlemale, kolm, neli
korda nädalas. Osvald, kes senini kasutanud Dimze stiili ent saavutanud
sellega ainult 1,55. Nüüd aga, juba kohanenud Osborneiga, ületas kergelt
1,60 kuni 1,65. Voldemar muutus rahatuks, kahtlus tont hakkas teda juba
vaevama, sest ta oma õpilane võis saada talle saatuslikuks. Aastaid oli
Voldemar olnud kodulinna parimaks ja viimases klassis ollès peaks ta
loovutama esikoha poisile, keda ise õpetanud ja juhatanud.

Voldemari kahtlused tõestusid, Septembri ajal peeti katse-
võistlusi kergejõustikus meeskonna koostamiseks, kes esitaksid linna
üleriiklisel kooli noorte võistlusil, milline pidi korraldatama kaks
nädalat hiljem samas linnas. Nii Voldemar kui vennad Kased panevad end
maksma katsevõistlusil.

Ullatusmees oli Osvald, kellelt vaevalt usuti selliseid tagajärgi. Ta ületas mitmel alal lõppklassi poisse. Kõrgushüppes arvati kindlaks võitjaks Voldemari, kes ju enne alati sel alal parim olnud. Kindel omas võidus, laveeris ta uhkelt teiste kaasõppurite seas - jalas uued naglid, siidist spordipüksid ja seljas tuliuus trikoo, üle selle visatud hooletult supelmantel! Kõik kolm ületasid 1,55. Elmaril ei õnnestunud 1.60. Teised kaks hüppasid 165. See äratas juba tähelepanu. Imetleti Osvaldi, kes üllataski hüpates puhtalt 1.70 ja koguni 1.75, kuna Voldemar pidi leppima teise kohaga jäädes 1,65 peatuma. Häbistatult lahkus ta platsilt. Ta uhkus on tublisti riivatud. Teda austati, sest ta oli kooli parim sportlane, temaga püütakse hästi läbi saada, sest ta sõnal oli koolis kaalu ja nüüd akki see hirmus kaotus, mis röövis talt kaasõppurite lugupidamise. senise aupaistuse. Kukutas ta parima sportlase troonilt. Ja kes oli see süüdi? Poiss, keda ta ise oli õpetanud, kellele ta oli pühendanud stiili saladusi. Ja see sama löi teda ülekaalukalt, esitades nüüd kodulinna esimest üleriiklikul võistlusil. Ta teab, et ta ei suuda teda võita! Osvald tuleb esimeseks! Ent kui Osvald ei võistleks? Ta peab kõik tegema, et Osvaldi eemaldada võistlusest, sest kaalul oli tema au. Nüüd polnud tal tähtis kodulinna võit, kooli au, kuid ta ise aga päriks loorbereid!

Ülemaa oli ilmund noori võistlusile, et viia auhind oma kodulinna. Võistlus oli pinget, heideldi innukalt iga koha pärast, sest mida parem koht, seda rohkem punkte. Punkt, punkti haaval rüühi võidule. Esimese päeva tulemused olid üllatavad. Kahe punktiga vedas P. linn ehk küll kohalikud sportlased püüdsid kõik teha, et ette pääseda. Elmar ühes paari teise poisiga arvestab homseid loodetavaid kohti ja punkte.

Kõik oleneb kõrgushüppest. See ala otsustab võistluse. "Kui meil õnnestub saada esimese ja kolmanda koha, siis võidame, poisid!" Osvald peab võitma kõrgushüppe ja Voldemar tuleb teisele kohale. Homme ajame kõik oma poisid kokku võistlustele, sest linna au on kaalul. Pangem kõik välja, - pingutagem lõpuni - me peame võitma!

Elmar on vaimustatud, sest võit peab neile kuuluma. Aga üks asi teeb teda rahutuks: - kus on Osvald? Võistlusil teda polnud, linnas pole teda ka kuskil näha ja kodus ta amugi ei oleks püsinud. Kus ta ometigi on! Kodus ootab teda pörutav uudis - Osvald on rongiga ära sõitnud maale, 30 kilomeetert linnast eemale sugulaste poole. Miks? Elmar on meeleheitel, sest teist rongi sinna ei sõida. Mida teha? Nad kaotavad võistluse. Häbi! Ja kelle pärast? Osvald. Miks pidi ta ära sõitma? Ometi teadis ta, et võit oleneb temast. Peab minema Voldemari poole, ehk teab tema midagi nõu anda. Voldemar on kodus ent ta ei suuda Elmari aidata. Istub nagu tulisel sütel Elmari sääl viibides. Elmar lahkus saamat mingit abi või juhatus. Voldemar on üks oma mõtetega, mis teda kiusavad ja ei anna talle rahu: - "Kas on tal õigus oma au päästmiseks? Kas on tal õigus lasta kodulinna kaotada häbistavalt võistlusil, et aga pääseda kaotusest?" See mõte näris teda: - "Kas ma tomisin õieti, et palusin Osvaldi võistlustelt ära jääda, et mina võiksin võita, et loorberid mulle langeksid ja seega kaotab meie kodulinn?" Tas ärkas südametunnistus, mis käskis tal ohverdada oma uhkus ja au.

Ta võttis oma isa auto ja kihutas Elmari poole, kellele püüas välja oma südame, kuid ta Osvaldi tungivalt palunud mitte võistelda, mitte teda hävitada, alandada ja Osvald nõustus temaga. Elmar tulgu ähes ja toogu Osvaldi autoga maalt ära võistlusile. Neil õnnestus Osvaldi magavana autosse kanda ja tagasi sõita linna. Mõlemad rõõmustasid, sest nii Osvaldi jõud säästus ja ta sai küllaldaselt puhata eelolevaks võistluseks, millest olenab nende võit. Järgneval hommikul suudab Elmar alles pääle pikki seletusi ja palveid venda rahustada ja veendumusele viia, et ta peab võistlema. Ent alles siis kui Voldemar andestada palub oma väiklase käitumise ja ebasportliku ülalpeo, lubab Osvald teha kõik võidu saavutamiseks.

Staadion kihab õppureist, sest kõik tahavad näha oma linna võitjana. Enne kõrguhüpet veab veel eelmise päeva võitja kolme punktiga. Kindlalt võõdavad nad oma paremale, kes oli kuulu järele ületanud 1.80 treeningil. Kõikide kodulinna õppurite pilgud viibivad hellitades Osvaldil, kellel nad rajavad oma võidulootused. Voldemargi on imeliselt muutunud; pole jälgegi endisest uhkusest ega üleolust. Lõbusalt vestleb ta poisitaga, keda ta senini polnud täheleegi pannud. Algab viimse alana kõrgushüpe. Võistlejaid on üle kümne. Põn evalt jälgitakse kolme - kardetavamast provintslast, Osvaldi ja Voldemari. Kõik kolm ületavad 1,65. Voldemaril annab end tunda unetu öö tagajärjel tekkinud väsimus ning ta ei suuda enam järgmist kõrgust ületada. Lõppvõistlus kahe järeljäänu vahel on pinev. Mitmed vahelhüpped alles selgitavad võitja - Osvaldi. "Mürisev elagu" avaldab suuremat tänu Osvaldile, kes võiduga on tõonud kodulinna väärtusliku auhinna.

A.K.

Naelkingad.

Veste.

Olete näinud naelkingi? Usun kindlasti, et olete. Vaat! nägin, et poisid jooksid nendega nagu lennates. Ostsin omale kah naelkingad. Uued! Tolliste naeltega. Soome omad. Vasika nahast. Kaupluses öeldi nii. Ma ei valeta, ausõna!

Imestate muidugi, miks? - Arusaadav, et tahtsin jooksta ja saada võistlustel auhindu. Mõtlesin, kaua ma ikka vesiste silmadega vastan pealt; kui teistele jagatakse auhindu ja puha hõbedat!

Rääkisin sõbrale, aga see tegi koleda näo ja ütles:-

"Häh, ei raksa! Sinust näüd saab mõnda jooksjat või auhinna toojat. Oled juba suur ja vana mees. Teised naeravad su välja, kui jooksmas hakkad."

"Mis sina ka traatsaba", ütman pahaselt vastu. "Oled sa näinud, kuidas ma jooksen. Tule vaata!"

Nojah, lähme Staadionile. Sõber tuleb kaasa. Mul nael - kingad paberis ja naelad paberrist läbi kui ahvena oimukkad. Olen uhke. Tolliste naeltega kingad!

Staadion väikesi poisijõmme täis, kes tulise kiirusega liiduvad kui hiirepojad. Muudkui, üks, kaks ja kolm!

Mõtlen, küll ma näitan neile poistele, kuidas jooksmine peab. Viskan kohe pintsaku ja püksid maha, ajan puhta valge trikoo selga ja spordipüksid jalga. Vaatan neli korda veel uusi kingi igast küljest, talle alt ja kanna pealt, nina otsast ja kinga seest. Head kingad!

Arvan, et nüüd lippan kui hirv või rakettauto. Tõstan suure sporditujus jala õige kõrgele rinna alla, nagu olen kuulnud sajameetri jooksjailt.

Sa taevas, vasak jalgana on sõerajas kinni kui kittis. Lendan kõhuli!

"Ha - ha - ha - ha!" irvitatakse ümberringi.

Aga see teeb elu täis! Kuidas sa tõused ülesse, kui nina ja kõhualune tahmane. Jään ja teen nagu otsiks midagi. Aga väikene poisijõmm kisendab:-

"Hääh, see onkel on Marsi pealt! "

"Ei mõista jooksta. Ega Houben nii jookse! Vaata, tule ma näitan!"

Tõusen siis ülesse. Ise mõtlen, mida säärane nadikael teeb ka. Muidu uhkustab! Lähen õige ettevaatlikult järgi. Utlen poisile:-

"Mis sa naak uhkustad. Egas sa midagi jookse!"

"Onkel, palju sa ette tahad. Teeme sada meetrit. Võta viis ette."

"No, mis sa hüppad! Kui säärane nadikael võidab, siis kingin need uued naelkingad ära. Tõesõna kingin!" vastan pahaselt.

Mida sarnane kaenlaaukuulatav poisike ka jõuab. Igal ajal võidan, arvan endamisi.

Kisendan sõbrale:-

"Tule löö lahti! Ma näitan kuidas onkel jookseb! Naelkingad annan talle, kui kaotan. Ausõna!"

Võit on ju mul kindel.

Teie arvate, et . . . ma võitsin? . . . Aga . . . kahjuks pean tunnistama, et olen naelkingadest praegu ilma ja et peale selle pean maksma kõhutud barjääri eest, millest suure hooga jooksin läbi.

Aga sellest polnud veel midagi. Kolm kuud ja kaks nädalat lapiti mu ribikonte.

Tolliste naeltega kingi ma enam küll ei osta.

Richard Uudsemaa.

Aastapäev tähistagu uut ajajärku P.S.L. ajaloo.

G.Sillam.

Mis on neli aastat? See on lihtne, väike küsimus. Ja koolipoiss vastaks vist sellele, et 1460 päeva, ehk 35.040 tundi, või jälle 2.102.400 minutit. Sarnaselt võiksime kindlasti vastata, ja see oleks ka õigus.

Iseenesest on see 4 aastat üks väga väike aeg. Iseäranis noorealistele poistele. See on angu unenägu. Kes ei mäletaks meist poistest, neid aegu, kus esimest korda tulid poisid kokku Schnelli tiigi platsile? See seisab igal ühel meeles, nagu koolipoisil ükskordüks. See paistab küll alles hiljutisena, kuid sest on ometigi 4 aastat juba möödunud.

Nüüd tekib küsimus:-

Mida meie oleme jõudnud selle 4-ja aastaga? See on juba laialdane küsimus ja ei tee just suurt vaeva vastamisel.

Meie oleme saavutanud selle 4aastaga korraldada organisatsiooni. Kõik see 4 aastat on kulunud loovaks tööks. Meie oleme tööd teinud. Seda näitavad tagajärjed, kuid see oli kõik eeltöö suurele tööle. Meil on nüüd midagi, kuid . . . mis sellest saab, seda ei tea veel keegi. Ei saa veel kõneleda P.S.Liidu ajaloo, selle sõna tõsisel mõttes. Juttu võib olla vaid selle ajaloo eelloost.

Nii peaks siis olema see 4-ja aastapäev nagu pööripäevaks, kus tuleb loova töö pealt siirduda süvendamistöele. Meie oleme nüüd juba rohkem teadlikud oma töös, kuna enne meil oli küll siht, mille poole püüdsime, kuid nüüd on siht osalt saavutatud ja meil tuleb seda kindlustada.

On kõigile selge, et meie suudame ikkagi saavutada midagi, ainult siis, kui pind on soodus. Siisameeni aeg on suuremalt osalt kulunud pinna valmistamiseks. Nüüd peame aga näitama, et see töö ka vilja kannab. Seda oleme ka juba näinud, aga viljakandmise aastad on ikkagi alles ees. Järgmise 4 aasta pärast võime juba vilja arvestada, praegu on see igatahes varane. Kas see vili tõesti võiks hea olla, ripub muidugi praegusel juhul ära poistest. Kui poisid püüavad ihu ja hingega, siis ei tarvitse P.S.Liidul oma saatuse eest muretseda. Seepärast ärge jätke midagi pooleli oma ettevõtetud tööst, vaid viige see lõpale! On vaja vaid mõelda, milline suur võimalus on poistele antud P.S.Liidu kaudu ja kuidas sellest agaralt kinni ei haarata, siis on see juba midagi ebaloomulikku.

Näitame, poisid, et meie oskame P.S.Liidu väärtust hinnata. Katsume tema väärtust veel tõsta, nii et meie nelja aasta pärast võime rahuga öelda, et töö on tõesti head vilja kannud.

Kas on meil vaja Poiste Spordi Liitu.

Nii imelik, kui see ka ei ole, on märgata poistes eeatavat huvi langust Poiste Spordi Liidu vastu. Tõuseb küsimus:- kas on meil vaja Poiste Spordi Liitu? Kuid vastus on siin kahtlemata üks ja see sama:- see organisatsioon on tarvilik. Poiste Spordi Liit on puhtakujuline poiste organisatsioon, mida juhivad poisid ise. Vanemad tegelased töötavad ainult nõuandjatena. Mitmel korral on üleskerkinud Poiste Spordi Liidu olemasolu küsimus, ja ikka on sellest ülesaadud õnnelikult.

Tänavu talvel tõusis see küsimus ülesse, kui Tallinna Keskkoolide Spordiringide Ühing - T.K.S.Ü. keelas oma liikmeile võistlemise väljaspool. Aga Poiste Spordi Liitu kuulub rohkelt keskkoolide õppureid. Kas ei tegutse meie siin paraleelorganisatsioonina?

Poiste Spordi Liidu juhatus leidis, et meie ei sega sugugi T.K.S.Ü korraldusisse. Meie pätegevus on ikkagi suvel, nagu see ka siiani on olnud. Talvisel hooajal ei ole meie tegevus nii laialdane. Talvisest tegevusest võivad osavõtta need, kes ei võistle T.K.S.Ü.-s, kuhu on koondunud keskkoolide parimad.

Poiste Spordi Liit avardub lai tegevusväli mitte spordiparkonnas. Sinnapoole peab olema suunitud ka meie siht. Tänavailt poiste ülesse otsida, neid organiseerida ja pakkuda neile arenemise võimalusi, see on meie suur ülesanne ja selleks on meil õieti vaja Poiste Spordi Liitu. Arsti pole tarvis mitte terveile, vaid haigetele. Arsti osa langeb Poiste Spordi Liidu õlgadele selles tegevuses, s.o. poiste juhtimises organiseeritud spordile.

Teie tänuväärne töö oleks Poiste Spordi Liidu rühmituste organiseerimine algkoolis, alates neljandast klassist. Sunduslik koolikohustus on laienenud nüüd juba 6-da klassini. 12 - 14 aasta vanused poisid sobivad parajasti Poiste Spordi Liidu C klassi. Kuna siiski õige suur protsent algkooli lõpetajatest astub otsekoheselt ellu, siis oleks väga tähtis kui nad juba algkoolis olles on astunud Poiste Spordi Liitu. Selle töö tähtsusest on saanud aru ka praegune Poiste Spordi Liidu juhatus. On asunud juba uute klubide loomisele algkoolis. Kui arvestada meie suurt algkooliõppurite arvu, mis ulatub kaugelt üle 10.000 tuhande. Kui säält ka õige väikene protsent peaks astuma Poiste Spordi Liitu, siiski oleks sellel oma suur osatähtsus liikmete juurekasvus. Sellega, et kasvatame C klassi sellega kindlustame organisatsiooni tugevust, sest Poiste Spordi Liidu juures peab sellega arvestama, et vanemad poisid kord-korralt lahkuvad, kasvavad n.ö. välja sellest liikumisest. Selleks on vaja alalist juurdekasvatust altpoolt.

Kui nüüd veel vaadelda Poiste Spordi Liidu vajadust kodu ja kooli seisukohast, siis peavad need mõlemad kahtlemata pooldama Poiste Spordi Liidu olemasolu. Kas ei ole vanematele tähtis, kuidas poiss spordib omal vabal ajal? Kas omapäid või teatava järelevalve all? Phatih-ti ju juhtub, et poisid liialdavad spordiga:- "poritakse futti" hommikust õhtuni. Tingimata avaldab see aga mõju kasvavale poisile. Siin saab Poiste Spordi Liit olla suuresti abiks vanemaile, selgitades poistele sportimise parajasust, korraldades otstarbe kohaseid võistlusi.

Kool ei suuda ka kogu poissi jälgida - eriti suvel. Suvel lahkuvad poisid nagu koolist; kaob ühendus kooli ja poisi vahel. Koolile on tähtis poisi arenemine suvel. Kui suvine koolitöö vaheaeg on vabaks puhkuseks poisile, siis seda rohkem peaks tal olema aega sportimiseks tegevuseks.

Ei teeks vist paha talvel istumisest küüruvajunud keha spordi läbi karastada ja uut jõudu koguda eelolevaks koolitööks. Ei paku ju veel keolid kesteab kui suuri kehalise arenemisevõimalusi, ehkki on märgata sellist tendentsi. Siin on Poiste Spordi Liit ainult abiks koolile, täiendades tema tööd, ega taha sugugi vastollu sattuda kooliga. Nida tihedam koostöö, seda paremad on saavutused, seda rohkem suudetakse teineteist mõista. Ja lõppeks peab ka kool mõnna, et poiss vajab veel midagi peale kooli - suurt oma organisatsiooni. Ja selleks sobib suurepäraliselt Poiste Spordi Liit!

S - nn.

Pudemeid propagandakoosolekult.

Nimi tegi vist kogu asjale kuiva maigu juurde või oli selles düüdi ime-ilus kevadilm, mis vägisi meelitas välja, jalutama Kadriorgu või kaugemalegi, aga vähe, võrdlemisi vähe oli kogunud poisse P.O. saali, kus 26 aprillil nimetatud koosolekut peeti.

Mis puutub koosoleku reklaamisse, siis tehti seda nii kuidas osati. Kuulutus P.O. tahvlil ja laes rippuv "õhureklaam" üleskutse "Päevalehes". Ei, - see kõik ei aidanud. Poissi ei huvita nähtavasti koosolek ega sünddetegemine; poiss tahab tegusi, võistlusi ja mängu.

Jüri Lossman rääkis päris kenasti, nagu ikka on osanud rääkida poiste kohaselt, poiste keeles. Ei tohi heidutada mõnede arvamusel, kes vaatavad kogu poiste spordiliikumisele üle öla:- lapsemäng! Poisid aetakse igalt poolt ära suurte spordiseltside poolt, aga siis võtavad need "suurseltsid" kuskilt kangelast, kes tuleks täitma tühja kohta, kui mõni vana veteraan on läinud "pukusele". Ja siis - õhutas sõber Jüri tugevale vastusurvele:- ükski ärgu taganegu ega loovutagu spordiplatse vanadele, see kõigi päralt ja eriti noorte päralt.

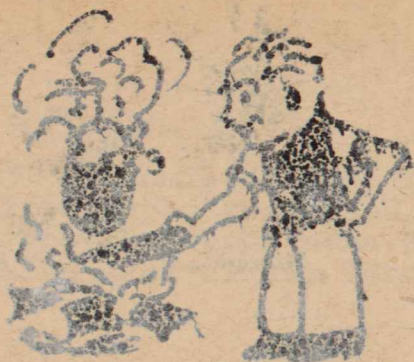
Läbirääkimistel puudus siiski see tavaline elavus, mis muidu on omase poistekoosolekuil. Räägiti uniselt ja sunnitult, kohuse pärast. Võib olla paraneks see, kui Poiste Spordi Liit korraldaks koosolekuid tihemini.

Põhimõttelisest otsuseist pälvivad tähelepanu:- klubide esindajate vastutusest ühes distsiplinaar karistusega, treeningu-kohustus meeskonda kuuluvaile ja oma vahekohtunikude kolleegium. Klubide esindajad on sageli vastutustundeta poisid. Ametlikud kirjad jäetakse tähelepanemata ja vastamata. Selle värnähte eemaldamiseks otsustati sisseseada distsiplinaar korras karistused:- 1/vali noomituse ja 2/ klubile ettepanek uue esindaja valimiseks. Leiti olevat vajaliku teha treeningut kohustuslikuks neile poisele, kes pääsevad linnameeskonda. Vastasel korral kaotavad võimaluse meeskonnas edasi olla. Ja lõpuks on tähtis oma vahekohtunikude kolleegiumi moodustamine.

S - nn.

P.O. tegevusvõistluste tagajärjed.

P.O. klubide vahelised tegevusevõistlused lõppesid 10 mail, järgmiste tulemustega:-

A klass:-

I-sele kohale tuli	"Vivo"	-	118,5	punktiga,
II- " " "	"Viro-Poiss"	-	118	"
III-dale " "	"Leek"	-	58	"

B klass:-

I-sele kohale tuli	"Põhjala"	-	111	"
II- " " "	"Vahur"	-	103	"
III-dale " "	"Side"	-	89	"

C klass:-

I-sele kohale tuli	"Säde"	-	103	"
II-sele " " "	"Kaljukotkas"	-	72	"
III-dale " "	"Kotkas"	-	61	"

Poiste Spordi Liidu kergejõustiku- ja pešapalli harjutused algavad 1-sel juunil. s.a. Kergejõustiku harjutused on igal esmaspäeval ja reedel kella 6 - 7 p.l. Pesapalli harjutused on samadel päevadel 8 - 9 p.l. Kõik Poiste Spordi Liidus registreeritud poisid võivad oma esitajate kaudu registreeruda nendele harjutustele.

P.O. sekretär.

Vanemate poiste suvikonverentsi eeltöid.

Käesoleval aastal kavatsetakse pidada jaanipäeval, 24 juunil Porkunis, Virumaal, vanemate poiste suvekonverentsi. Siiani tegi eeltöid ülemaailises ulatuses Eesti N.M.K.Ü. Liit. Nüüd paluti P.O-nda korraldustöid omale võtta. Eestava otsuse võttis vastu P.O. Juhtide kogu, 11 mai koosolekul. Valiti 3-me liikmeline juhtidest koosnev komisjon:- Niiler Simann ja Ustermann. Komisjoni kuuluvad ka Liidu sekretär ja P.O.sekretär.

Komisjon seab kokku konverentsi kava ja otsustab kõik konverentsi puutuvad küsimused. Juhtide hulgas korraldati ankeet, milliseid teeme sooviks keegi näha käsitatuna nimetatud konverentsil. Registreerimisega tehakse algust lähemal päevil.

P.O. Juhtide kogu lõpetas koosolekute-sessiooni.

11 mail oli viimane juhtide kogu'iga esmaspäevane korraline koosolek. Tehti suvine vaheaeg kuni sügiseni. Kui peaks vajadus olemä juhtide kogu erakorraliselt kokku kutsuda, siis teeb seda P.O. sekretär. Siiski arvati, et juhtide kogul tuleb võib olla veel kord kokku tulla enne vanemate poiste konverentsi nimetatud konverentsi asjus.

Asja lõppenud sessioon oli eriti viljakas sisemise organisatsiooni korraldamise töös. Jõuti lõpule kõhuka kodukorra vastuvõtmisega, milline nõudis suurt aega viimase kolme kuu koosolekuist. Kuigi ei suudetud läbiviia täies ulatuses loengutekava, mis koostati sügisel, siiski võib aga selles suhtes rahule jääda, sest tähtis ei ole loengute arv, kvantum, vaid nende häädu, kvaliteet. Võiks nimetada dr. Vilmsi, kirjanik Ernst Petersoni, kunstnik Laipmanni, mrs. S. S. Gott j. t. loenguid. Kokkuvõttes võib üldiselt rahul olla tehtud tööga.

Kui kevade kutsub . . . .

Igal aastal, niipea kui lumi sulanud ja kevadised veed mähmas, saab vaevalt asja klubi koosolekuist sel määral kui talvel. Kevade kutsub. - Algavad matkamised, suur- ja väike laagrid, kergejõustik ja tuhat muud välistegevust.

Mitmesugustel põhjustel ei saa kõik P.O. liikmed - poisid, eelnimetatud huvitavatest tegevustest täiel määral osavõtta, kuid tahavad siiski klubi, kui tervikuga käsi-käes käia ja tegutseda. Kõikide soove ja vajadusi arvestades teeb juhile raskusi suvise tegewuskava koostamine. Kui klubil tugew spordihuviline juht, siis võib olla tegewusest küll puudu ei tule, kui aega ja abinõusid õieti kasutada.

Koosolekutest kinnises ruumis ei tohiks olla juttugi. Samuti poleks mõeldav teeõhtu jaanilaupäeval. Isegi "välisministeerium" läheb wist suwipuhkusele! Kuid osa poisse tingimata tahawad ka suwel koos käia. Koguda on võimalik P.O.-s, kuid siis peab kuhugi minema, kus õhku, päikest ja spordivõimalusi. Soowitaw oleks talwiste koosolekute asemel korraldada lähemaid rännakuid linnast välja. See ei nõua erilist varustust ega ettevalmistust. Mõni võileib ei oleks üleliigne kaasavõtta. Aga wist pole mõtet protokolliraamatut kaasas kanda wõi koosolekul koguni juhatajat walida. Selle asemel oleks kasulik hea jalgpall, kergejõustik wõi muud. Harilikumad "jalutuskäigud" sooritatakse Piiritale, kuid on weel teisi kohti, ja huvitawamaidki, nagu Wiimsi, Iru, Mõigu, Liiva, Mustamäe, Stroomi ja lõpuks Paljassaar. Viimast tuntakse wähe, kuid on wahelduseks huvitaw. 4-5 klm. läbimõõduga on ta wähematele meestele Saharak, kus Tallinn kui "fata morgana" silme ette kerkib. Ja kes ei tahaks olla üks päewgi elus kõrbepeeg?

Lühikesed rännakud, kui nad on orikohtadesse korraldatud oma-
vad küllalt sisu. Sel juhul pole vaja eriliselt hoolitseda lava eest.
Kui rännak on enam kui paari tunniline, siis vahelduvad kuidugi puhkuse
tunnid ja ühised püüvitamised. Neil hetkil kerkivad ülesse iseenesest mit-
mesugused küsimused ja mõtted, mis saanud alguse mõnest uuest muljest või
tähelepanekust. Sagedadamad on küsimused koha ajaloolisuse, kodumaa üldandme-
te, loodusnähtete ja elukogemuste kohta. Jahil on kuidugi kõik andmed, mil-
le poolest Tallinn eriti rikas. Ja siin en sobiv koht kodumaa lähemaks
tundma õppimiseks. Tallinnas übruses looduses võib alguse saada isegi mõni
tüüpe kollektsioon kodumaa taimede, kivistuste jne. näol.

Kuidugi laulu, rohkesti laulu ja isegi muusikat, jalgpalli
ja kergejõustikku. Keha karastab kuidugi ühine supelus. Aga poisid, -
mitte üksinda ujuma minna!

Rännakud annavad noorele määratu suure rahulduse. Vahelduv
ümbrus, uued muljed, sõprade "kamp", sport, rõõmus laul ja üle kõige lõ-
puks magus, rammetatav väsimus. . . .! Vanemad poisid teavad, et just rän-
nakutel oleme veetnud tihti oma ilusamaid päevi. Just rännakuil tekivad
ainamata ilusad muljed ja mõtted, enam kui kuskil mujal. Looduse keskel
tunneme paremat kocsköla kõigega, ühtekuuluvust vägevamaga ja rännaku
võimalne puhketund võib saada õilsamaks jumalateenistuseks!

Sõnatult saarmuvad poisid reas. Pohme tuul virvendab ja püi-
ke kõrvetab poegade nägudel. Tunneme jõudu soontes ja lihakstes, tunneme
huvi ja imestust kaugete kohtade järele, tunneme kaugestkutses. Seame uusi
sihte . . . . Tunneme mehisust oma nooruses ja sihtides. . . .

Ja keegi nagu kõnniks meiega ja kosutaks kui väsimine . . . .

Püike särab ja kõrvetab . . . . Eenal sirutab noor mets

latvu. Oleme meiegi noor mets, poisid!

Aga, kui see mets kord mühama lööb!

Tänu.

Suurimat tänu P.O. sekretärile, kõigile klubi juhtidele,
nende poistele, hundi poegadele ja skautidele, kes kaasa aitasid rühma
raha korjandusele. Ühisel nõul ja jõul jõuame sihile!

N.S.S.U. Skaut rühma juhatus.

Skautide tööst.

Äsja möödus skautide suur "finants nädal", kus iga mees,
alates hundipojast I-se järgu skaudini, rabisid kaasa mehe moodi. Kuid
neist ei aidanud üksi veel - ka Ühingu klubid olid väljas. Tänu neile
saavutati siht kr. 300.-

Kuide, skaudid teevad ettevalmistusi laagri hooajaks. Suvi-
pühil korraldatakse juhtide laager Koitjärvel, kuhu loota üle 50 juhi.
Niljuti käis rühma juht ühes mitme skaudiga Koitjärvel laagri välja
võtamas. Laagri koht leiti olevat kõigiti sobiv kõigile neile, kes
tehavad laagris viibida. Üuret teeb ainult, kas suudame ümbruses küllal-
daselt olevat küttematerjali ära kasutada.

Kai, 30-dal pühitsevad Tallinna skaudid oma kevadpidu, kus muuseas ottenõhtud jalutuskiik h-ra Riigivanema juure.

Ma matkamine on juba hoos, nii on läidud kaapsalus, Miisal ja mujal Tallinna Umbruses.

Hi - na.

Ilmub üks kord kuus.

Üksiknumber 12 senti.

Toimetaja ja talitus: - S.- Roosikrantsi 11, telef. 34-51, avatud igal äril-
päeval kella 9-ni õhtul.

Väljaandja: - Tallinna Noortemeeste Kristlik Ühing, Lai 1. Tallinna.

Paljundatud N.M.K.U. paljundamismasinal, Lai 1. Tallinna.
